

عنوان مقاله:

درونگرایی در شهر اسلامی، دلایل و نمونها

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسن سجاذزاده - عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی همدان

زکریا سلیمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

مینا منصورپور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات لرستان

خلاصه مقاله:

هدف مقاله تحقیقی در باب علت درونگرایی در شهرهای اسلامی و نمونهای آن می باشد . سوال اصلی مقاله این است که آیا درونگرایی در شهرهای اسلامی اتفاقی آگاهانه است و آیا به تعالیم شریعت اسلام مرتبط می باشد ؟ روش کار استناد به قرآن و روایات و آرای اندیشمندان چون فارابی و ابن خلدون و بررسی مستندات است که از شهرهای اسلامی به جای مانده است. نتایج بیانگر آن است که اصول شکل گیری شهرهای اسلامی کاملا آگاهانه است و از میان دلایلی که برای درونگرایی در کالبدشهر در طول تاریخ می توان ذکر کرد یعنی نقش الگوهای تاریخی، نقش اقلیم، نقش دفاعی، تفکیک فضاهای انسان ساخت و نقش اعتقادی می توان تاثیر عامل اعتقادی را مهم تر دانست زیرا علیرغم اینکه شریعت اسلام در رابطه با اصول طراحی معماری و شهرسازی ضوابط مشروحی ارائه نکرده است اما از ویژگی هایی که برای انسان ساکن در خانه و شهر (سکونت در مقیاس جزء و کل) برشمرده است می توان به تاکید اسلام بر نحوه و کیفیت سکونت پی برد. در این میان درونگرایی به عنوان یکی از اصول مهم در مواردی چون شبکه پیچیده معابر شهری، کوچه های بن بست، تیپولوژی حیاط مرکزی و برتری چشم انداز درونی بر چشم انداز بیرونی در شهر اسلامی نمود پیدا کرده است

کلمات کلیدی:

درون و برون، شهر اسلامی، سکونت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289607>

